

II tromesečje

1. BRINITE SE O SVOM UMU

Duhovni principi promene ponašanja.

Mehanizmi mozga za promenu ponašanja. U svojoj beskrajnoj mudrosti, Bog je stvorio ljudska bića sa raznovrsnim mehanizmima u mozgu koji olakšavaju promene u životu. Ovi podsistemi u mozgu, iako se još uvek naučno ispituju, stalno potvrđuju da je Bog stvorio ljudska bića sa svim svestranostima koje su nam potrebne u našim životima da bismo bili preobraženi pod Njegovim vođstvom.

- 1) Pažnja nasuprot uzbuđenju – sprovodi ih retikularna formacija u mozgu. Mediji sa svojim brzo promenljivim slikama navikli su naše društvo na uzbuđenje. Još nismo prihvatili jednu sliku ili ideju, a za njom je već usledilo mnoštvo drugih. Pre nego što smo postali svesni, naša čula su preplavljena a kolena su nam oslabila pred najezdom gomile informacija. Stručnjaci za mentalno zdravlje i pedagozi shvataju da bi došlo do istinske trajne promene mora da postoji fokus koji blokira sve što je nebitno a usmerava um na cilj. U našem hodu s Bogom moramo odvojiti vreme da bismo dosegli iza pukog razumevanja pojmova. Mi treba da upijemo, kontekstualizujemo, gajimo i uživamo da bismo prihvatili Božju Reč. (Pročitajte neke od sledećih pasusa: Pri. 8,15; 2. Moj. 33,32; Zah. 7,11; Mat. 7,26; 13,19; Luka 8,15; Jak. 1,23-24.)
- 2) Uslovna spremnost – sprovodi je limbički sistem mozga. Bog je svakog od nas stvorio sa unutrašnjim mehanizmima u našem mozgu koji nam dopuštaju da saopštimo naše ideje, verovanja,

koncepte i situacije. Rano detinjstvo je okarakterisano neprestanim pitanjima koja pojedincu pomažu da stekne osećaj kako treba reagovati kad se nađe u određenoj situaciji. Tinejdžeri najbolje uče kroz aktivnosti koje od njih zahtevaju da odigraju ulogu u situacijama nalik onima sa kojima će se suočiti u realnom životu. Osnovno je da mi stvorimo okruženje u kome je bezbedno isprobati merila i ponašanja što će nas pripremiti da se suočimo sa životom kao autentični Hristovi predstavnici. (Pročitajte sledeće tekstove: 5. Moj. 6,4-9; Filib. 2,5-11; 4,8-9; 1. Sol. 5,17; Ef. 6,18.)

- 3) Privremena integracija – sprovodi je prefrontalni korteks. Šta je to što nadu održava živom? Nakon što vam je nešto obećano, koliko vremena prođe dok ne odustanete? Kako nadu održavate u životu? Verovali ili ne, Biblija je puna tekstova na ovu temu. Jedan od velikih znakova zrelosti hrišćanina je njegova ili njena sposobnost da mozak održe u stanju a) zahvalnosti za ono što Bog čini i b) željnog očekivanja onoga što je Bog obećao da će sledeće uraditi. Nada se održava u životu izvesnim ponašanjima koja pomažu da ona ne splasne tokom vremena.

Primeri ovih ponašanja obuhvataju: molitvu, usredsređeno proučavanje Biblije, ponavljanje osećanja zahvalnosti, brigu za potrebe drugih, itd. Čak i priprema za i očekivanje Subote može biti sedmična proba za radost očekivanja Drugog Isusovog dolaska. (Pročitajte sledeće pasuse: Filib. 3,12-14; Rim. 4,18; 8:24; 15,4; 1. Pet. 3,15; 1. Jov. 3,3.)

U svojoj beskrajnoj mudrosti, Bog je ugradio u nas potrebu za onim što nam On nudi. Mi smo nadzornici ovih mehanizama i On od nas očekuje da Mu budemo odgovorni za njihovo ispravno korišćenje pod Njegovim vođstvom. Zapamtite, nega uma je vaša briga!

2. KAKAV DAR?

Darovi Njemu

Jakov nam govori: „Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je.“ (Jak. 1,17) Ako razmislite o tome, svi darovi potiču od Boga. On nam daje život i spasenje i On nas iz dana u dan održava u životu.

Darovanje je suština Njegove prirode.

Šta, onda, možemo mi da darujemo Bogu kao odgovor na tako veliku ljubav? Kad govorimo o darovanjima, obično mislimo da se radi o novčanim darovanjima. A, naravno, to je bitno za bogosluženje i upravljanje.

Ali kad razmišljamo o potpunom, biblijskom upravljanju, mi otkrivamo da ima puno načina na koje možemo da Mu priložimo darove. U ovom proučavanju pogledaćemo neke od tih načina opisanih u Božjoj Reči.

Razmišljajte o sledećim pasusima i navedite i druge biblijske tekstove koji dopunjuju svaku vrstu darivanja. Počnimo čitanjem Jevrejima 13,15.16.

1. Davanje hvale

Da li ste ikad pomislili da bi čin slavljenja Boga mogao biti vaše darovanje? Kad mi Bogu darujemo „žrtvu hvale“ mi istinski širimo našu veru. Možemo hodati kroz gustu maglu žestoke oluje zaslepljujuće krize hvaleći Ga svojim usnama. Samo oni koji daruju žrtvu hvale poznaju radost koju time dobijaju.

Čitajte 1. Dnevnika 16,23-36. Navedite različite vrste darovanja opisane u ovom tekstu.

2. Slavljenje

Svaki deo bogoslužnja je darovanje! Izdvojite svaki element bogoslužnja i opišite kako svaki od tih elemenata predstavlja darovanje Bogu.

Čitajte 2. Korinćanima 9,6-9. Koju vrstu darovanja Bog želi?

3. Novčana darovanja

„Nosite dare i idite preda Nj“ (1. Dn. 16,29). U činu bogoslužnja mi Bogu donosimo naše darove. A naša darovanja postaju prihvatljiva u kombinaciji sa zaslugama Njegove blagodati.

Čitajte Rimljanima 12,1.2.

4. Darovanje sebe

„Dakle“ iz Rimljanima 12,1 sledi nakon Pavlovog pitanja „Ili ko Mu napred daje šta, da mu se vrati? Jer je od Njega i kroz Njega i u Njemu sve.“

Jedan savremeni prevod to kaže ovako: „Sve potiče od Njega; sve se dešava kroz Njega; sve se završava u Njemu“ [dakle] vaš svakodnevni, uobičajeni život „stavite pred Boga kao dar“ (Rim. 11,36, Message Bible)

Na koje načine „milosti Božje radi“ možemo da ponudimo sebe kao „žrtvu živu“?

3. ŠTA JE TO ŽRTVA HVALE?

Rezime: U ovom proučavanju mi istražujemo na koje načine da hvalimo Boga u bilo kojoj situaciji, dobroj ili lošoj.

1. Čitajte Jevrejima 13,15 svi zajedno: „Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime Njegovo.“

U svojoj knjizi Slavni nezvani gost (Glorious Intruder), u poglavlju pod nazivom „Hvala: Zahvalno srce u svetu bola“, Joni Erikson Tada ima ovo duboko zapažanje:

„Osvrnimo se na trenutak na najstrašniju krizu u vašem životu ili životu vaše porodice: kancerозна izraslina, bolest koja vam uzima svu snagu, vanredno finansijsko stanje, ćerkina vanbračna trudnoća, sinovljeva besna pobuna. Ako ste zajedno s psalmistom rekli Gospodu ‹A ja ću se svagda uzdati, i ponavljaću hvale Tebi.› (Ps. 71,14), vi ste darovali reči koje vas ništa nisu koštale“ (str. 43).

Sa ovim uvodom, Joni Tada nastavlja objašnjavajući kako žrtva hvale znači da mi treba da ostavimo naš ponos, ljutnju pa čak i „ljudsku logiku“ kad nam Bog traži da izrazimo hvalu u svetlosti naše nevolje.

2. Diskutujte zajedno o pojmu „žrtve hvale“ i značenju fraze „kroz Isusa“ u Jevrejima 13,15.

Iznesite i druge biblijske tekstove koji odražavaju istu poruku ovog teksta – hvaleći Boga usred iskušenja. Dva takva pasusa koje možete čitati i razmišljati o njima su Jakov 1,2-5 i Dela 16,22-25.

Lično iskustvo. „Mislim da je Bogu posebno drago kad Mu ponudimo žrtvu hvale. On je proslavljen kad iznosimo reči divljenja koje izlaze iz napaćenog i oštećenog srca“. Većinu stihova napisanih kao

hvala u Božjoj Reči ispisali su muškarci i žene koji su su doživeli slamanje srca, nepravdu, izdaju, klevetu i brojne druge nepodnošljive situacije.

„Samo“ kroz Isusa mi smo u stanju da ponudimo žrtvu hvale. Zašto? Zato što je Isus bio Božja žrtva za nas. Da li se, onda, previše traži od nas da žrtvuujemo samo reči? Bog definitivno ne prekoračuje granice kad traži od nas da Mu ponudimo žrtvu hvale“

Joni Erikson Tada govori iz njenog ličnog iskustva, a to njenu priču čini verodostojnijom. Kao tinejdžerka, Joni je povređena u ronilačkoj nesreći nakon koje je ostala kvadriplegičar u invalidskim kolicima, nesposobna da koristi svoje ruke. Od tada, ona je naučila da slika četkicom držeći je zubima, napisala je brojne knjige i emituje svoj dnevni radio program, „Joni i prijatelji“. Ona nastavlja da hvali Boga u svojoj službi za Njega.

3. Kao zaključak, ispričajte nešto iz svog ličnog iskustva i, u zajedničkoj molitvi, ponudite Bogu vašu ličnu „žrtvu hvale“.

4. OČEKUJUĆI BLAGOSLOVE

(A za duhovne darove) neću vam, braćo, zatajiti – nadahnute su reči apostola Pavla u 1. Korinćanima 12,1. Crkvi u Korintu kojoj je Pavle pisao očajnički su bile potrebne smernice za duhovne darove. Kome je potrebno da zna o duhovnim darovima? Vi treba da znate o duhovnim darovima ako: 1) ste hrišćanin, 2) verujete da je Isus vaš Gospod i ako želite da Ga volite i sledite na najbolji mogući način i 3) vi želite da vaša crkva bude zdrava, privlačna, da grupe ljudi čiji broj raste pokazuju Božju ljubav u vašoj zajednici.

Učenje o duhovnim darovima nije izmislio neki savetnik za efikasno upravljanje niti neko odeljenje za rast crkve niti nekakva teološka škola pa čak ni nekakvo crkveno veće. Učenje o duhovnim darovima potiče direktno iz Božje Reči. Ovo nam daje potrebno učenje da možemo sa sigurnošću da tvrdimo da je Božja zamisao da Njegovi ljudi funkcionišu jedni sa drugima. To je način na koji treba raditi Božje delo bilo da brinemo jedni za druge ili učimo više o veri ili proslavljamo vaskrsenje Isusa Hrista ili izgubljene dosežemo

porukom Božje ljubavi. To je način na koji će crkva rasti kad se izgrađuje celokupna ličnost i celo telo Hristovo.

Vera je ključ. Bez vere nije moguće ugoditi Bogu. (Videti Jev. 11,6) Vera je očekivanje, očekivanje da Bog ima nešto bolje za nas. Očekivanje da mi možemo biti ljudi kakve Bog želi. Očekivanje da nas je On obdario i da ćemo biti bogato ispunjeni ako činimo Njegovu volju koristeći duhovne darove.

Vera nam govori da Bog želi da Njegova crkva raste. On želi da Njegova izgubljena ovca bude pronađena i dovedena u stado. I On će to učiniti preko darova koje je dao svakom od nas radi Njegove slave. – Vaši duhovni darovi (Your Spiritual Gifts, C. Peter Wagner, Regal Books, Ventura California, 1979.).

Iz dana u dan mi treba Gospodu da vraćamo ono što nam je poručio. I treba da Ga molimo, ne samo za privremene blagoslove, već i da dobijemo duhovne darove. Onaj koji moli s verom, verujući da će Bog završiti Njegovo delo, i koji se ponaša u skladu sa Njegovom molitvom, čineći Božju volju u svemu, biće bogato blagosloven s neba. I kad on to prima, treba da ga koristi u kontaktu sa onima kojima je pomoć potrebna. – Elen Vajt

5. POUZDANJE U BOGA

*“A pravednik će se veseliti o Gospodu i uzdaće se u njega,
i hvaliće se svi koji su prava srca.” (Psalam 64,10)*

Jeste li se ikada plašili da priznate Bogu da se ljutite na Njega? Ili da niste razumeli način na koji je postupio prema vama? Ili da niste sigurni da će učiniti ono za šta ste Ga molili?

Postoji velika razlika između verovanja da će Bog odgovoriti na vašu molitvu prema vašim željama i verovanja u Boga. “Onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da veruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže.” (Jevrejima 11,6) Ako verujemo da ima Boga i da će nagraditi to što Ga tražimo, mi imamo veru. Ne moramo da verujemo da će nagraditi naše traženje određenih pojedinosti na način na koji smo ih tražili. Vera je nešto više od pozitivnog mišljenja. U knjizi

Put Hristu, na 74. strani, čitamo: “Kad ne primimo upravo ono što smo tražili, u vreme za koje smo molili, i dalje moramo verovati da nas je Gospod čuo i da će odgovoriti na naše molitve. Mi smo tako podložni zabludama i tako kratkovidni da ponekad tražimo i ono što nam ne bi bilo na blagoslov, pa nam naš nebeski Otac u svojoj ljubavi odgovara na molitve dajući nam ono što će nam poslužiti za najviše dobro - ono što bismo i mi sami poželeti kad bismo stvarnost mogli da vidimo onakvu kakva je.”

Razmišljajmo o Mojsijevoj molitvi zapisanoj u njegovoj drugoj knjizi 5,23. On je po Božjoj zapovesti pošao da oslobodi narod iz Egipta. Učinio je pred faraonom ono što je Gospod naredio. Umesto da dozvoli Izrailjcima da idu, kao što je Mojsije očekivao, faraon je povećao njihove terete. Mojsijeve molitve za oslobođenje naroda izgledale su neuslišene. Došao je pred Boga sa rečima: “Otkako izidoh pred Faraona i progovorih u tvoje ime, još gore postupa s narodom ovim, a ti ne izbavi naroda svojega!” Mojsije nije razumeo Božji plan - i, to je očigledno, uopšte nije bio srećan zbog rezultata - ali je još uvek verovao u Boga i produžavao da razgovara s Njime, govoreći Bogu kako se oseća. Njegova vera je vidljiva ne zbog nekih skrušenih reči, nego zato što je produžavao da dolazi Bogu bez obzira na odgovore koje je primao.

6. BIBLIJSKI FINANSIJSKI PRINCIPI

Grupno proučavanje – počinjanje od početka

Svrha ovog proučavanja je preispitivanje ključnih biblijskih tekstova koji nam otkrivaju finansijske principe za ovu značajnu oblast života.

Temelji finansijske službe

1. Bog je sve stvorio. U početku nije bilo ničega i Bog je sve stvorio (1. Moj. 1,1).
2. Bog poseduje sve. „Moje je srebro i moje je zlato, govori Gospod nad vojskama.“ (Ag. 2,8) „Jer je moje sve gorsko zverje, i stoka po

planinama na hiljade.“ (Ps. 50,10) „Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj.“ (Ps. 24,1)

S obzirom na činjenicu da je Bog stvorio i poseduje sve sledi logičan zaključak da sve što mi posedujemo zapravo i nije naše već pripada Bogu; nama je naš imetak jednostavno poveren. Otud smo mi poverenici a ne vlasnici. Iako 2. Korinćanima 4. ne govori direktno o materijalnom imetku, taj savet je primenljiv i na ovaj aspekt života.

3. „Mi smo poverenici.“ (1. Kor. 4,1-2)
4. Ne možemo služiti dva gospodara. „Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednog mrzeti, a drugog ljubiti; ili jednom voleti, a za drugog ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.“ (Mat. 6,24)
5. Mudro koristite ono što vam stoji na raspolaganju. „A gospodar njegov reče mu: Dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad mnogim ću te postaviti; uđi u radost gospodara svog.“ (Mat. 25,21-28)
6. Težite za biblijskim i finansijskim saznanjima. „Kupuj istinu i ne prodaj je; kupuj mudrost, znanje i razum.“ (Pri. 23,23) „Namere se rasipaju kad nema saveta, a tvrdo stoje gde je mnogo savetnika.“ (Priče 15,22)
7. Odmereni ciljevi i realistični planovi. „Ostavi na Gospoda dela svoja, i biće tvrde namere tvoje.“ (Pri. 16,3)
8. Važnost dostojnosti poverenja. „Koji je veran u malom i u mnogom je veran; a ko je neveran u malom i u mnogom je neveran. Ako dakle u nepravednom bogatstvu verni ne biste, ko će vam u istinom verovati? I ako u tuđem ne biste verni, ko će vam dati vaše?“ (Luka 16,10-12)

7. PRINCIPI FINANSIJSKE VERNOSTI

Hrišćani mogu da nađu put ka finansijskoj vernosti koja se temelji na osnovnim biblijskim principima. U ovom proučavanju shvatićemo koji su to principi, pročit ćemo odgovarajuće tekstove

i prodiskutovaćemo o njihovoj prisutnosti u svakodnevnom životu. Vi ćete napredovati u vašem finansijskom upravljanju i vernosti ako:

1. Prepoznate Boga kao Vlasnika svega (Ps. 24,1; Ps. 50,12; 1. Dn. 29,13,14)

Osnova za sva biblijska upravljanja novcem je prepoznavanje da je Bog Vlasnik. Stvaranjem i otkupljenjem Bog je Vlasnik a mi smo Njegovi upravitelji. Mi na ovaj svet ništa ne donosimo i sa njega ništa ne odnosimo. Mi jednostavno upravljamo onim što nam je Bog poverio kao dokaz naše ljubavi i vernosti Njemu. (Videti i 1. 1.Tim. 6,7; Mat. 25,14; 1. Kor. 4,1,2)

2. Shvatite da je Božja mudrost blagoslov (Priče 3,5-10; 5. Moj. 28,1-14)

Bog vidi veliku sliku – od početka do kraja. On zna sve i vodi računa o tome šta je najbolje za nas. Njegovom mudročću i savetom mi možemo da upravljamo u granicama Njegove volje i da bude-mo blagosloveni. Oslanjanje samo na naše lične veštine upravljanja vodi ka gubitku i razočarenju. (Videti Mat. 6,19-21,33; Priče 14,12)

3. Zapamtite da je svrha našeg života da proslavimo Boga (1. Kor. 10,31; Mat. 5,16)

Iz svetovne perspektive, sticanje imetka je strast koja traje ceo život. Bog nam kaže da će svet biti uništen spaljivanjem (2. Pet. 3,11,12). Znajući ovo, ako smo mudri mi ćemo naše blago skladištiti na Nebu i živjećemo proslavljajući Boga. Radovaćemo se kad budemo čuli reči “Dobro” i Bog će nam poželeti dobrodošlicu u večni život sa Njim. (Mat. 25,21).

4. Shvatite da je prosperitet kad imate ono što vam je potrebno onda kad vam je potrebno (Filib. 4,19; Mat. 28,20; Isaija 26,3)

Ovaj svet definiše prosperitet kao nagomilavanje stvari: velika kuća, elegantna kola, skupa odeća itd. Bog nam nije obećao svetovne standarde bogatstva dok Ga sledimo. Neki od nas će učiniti velike žrtve. Ali, za sve nas ima posla u pomaganju drugima i nastavljanju Božjeg Dela. Ovo zahteva finansijske žrtve i odanost. Pa ipak, Bog je obećao da će se pobrinuti za naše potrebe, da će ići sa nama gde god mi idemo i da će nam dati savršeni mir.

5. Shvatite da je dug loš! (Priče 22,7; Rim. 13,8; 5. Moj. 28,15-68; Ps. 37,21)

U mnogim mestima na svetu danas postoji ropstvo. Mnogi ljudi su postali robovi dugu. Za nas je važno da živimo u okviru svojih mogućnosti tako da možemo da održimo Božju misiju ljubavi i pomažemo onima koji su u potrebi. U zapadnom svetu, dug je jedna od najvećih prepreka u ostvarenju finansijske slobode. Mi možemo da pobeegnemo ropstvu duga snažnom odanošću Bogu i Njegovim blagoslovom i silom.

6. Prepoznajte da je desetak minimalno svedočanstvo naše hrišćanske posvećenosti (1. Moj. 14,20; 1. Moj. 28,20-22; Mal. 3,6-10; 3. Moj. 27,30)

U pogledu desetka, Bog nas ne poziva da budemo zahvalni ili velikodušni. Vraćanje desetog dela našeg imetka je stvar poštenja. Desetak je za savremenog hrišćanina ono što je drvo poznanja dobra i zla bio za Adama i Evu – test naše vernosti i poverenja u Boga. (Videti Savete upraviteljima – Counsels on Stewardship, str. 75). Bogu nije potreban novac. Nama je potreban blagoslov!

7. Svi mi treba Bogu da predamo izveštaj našeg upravljanja (Mat. 25,19; 2. Kor. 5,10; Otk. 22,12)

Način na koji smo koristili ono što nam je Bog poverio je jedan od najboljih pokazatelja pravog stanja našeg srca. Jednog dana ćemo stajati pred Bogom na sudu. Živimo naše živote sa ovim principima na umu.

8. OSAM KORAKA VOĐSTVA

“Urazumiću te, i pokazaću ti put kojim da ideš; svetovaću te, oko je moje na tebi.” (Psalam 32,8)

Kad želimo da saznamo Božju volju za sebe, u vezi sa bilo kojim pitanjem, pre svega Božjom milošću moramo doći do tačke da o tome nemamo svoje volje. To možemo postići samo božanskom silom i putem lične zajednice s Njime. Drugo, ne smemo se rukovoditi osećanjima. Možemo imati nekih osećanja, i u suštini Sveti Duh će nam davati utiske i osvedočenja koji će biti veoma bliski oblasti osećanja.

Ali je veoma važno ne zasnivati svoje odluke samo na osećanjima. (Ne odlučuj imajući pred očima samo jedan deo slike, već sva

obaveštenja koje imaš sastavi ujedno i stvori odluku zasnovanu na celoj slici!)

Treće, istražuj Božju volju otkrivenu u Njegovoj Reči! Biće i trenutaka kada ti Njegova reč neće otkriti da li da se, na primer, preseliš u ovo ili ono mesto. Ali postoje načela koja se mogu primeniti na mnoge oblasti.

Četvrto, uzmi u obzir razvoj situacije vođen providenjem. Budi osetljiv za otvorena i zatvorena vrata. Zapažaj pravac kojim te Bog vodio u prošlosti i pokušaj da vidiš da li sadašnje odluke nekako mogu da se uklope u tu sliku.

Peto, iznesi svoju odluku Gospodu u molitvi. Traži Njegovo vođstvo na kolenima, kroz razgovor s Njime. Uzmi vremena da čuješ tihi, tanki glas. Iznesi pred Gospoda svoj slučaj i daj Mu svoj pristanak da ostvari svoje planove za tebe.

Šesto, savetuj se sa hrišćanskim prijateljima. Pobožni roditelji, učitelji i propovednici često mogu da pruže važan uvid u pojave i procese zbog svog iskustva i života sa Gospodom. Ovde treba naglasiti da ne smemo zavisiti od drugih da donesu odluke za nas, već samo treba da slušamo ono što imaju da nam kažu i to dodamo celokupnoj slici pre nego što odlučimo.

Sedmo, donesi odluku! Nemoj samo sedeti na ogradi. Odluči! Zatim kaži Bogu u molitvi kakva je tvoja odluka i sprovedi je.

I osmo, pozovi Ga da te zaustavi ako si na neki način pomešao svoje signale. Sve dok dozvoljavamo Gospodu da nas vodi, bićemo vođeni Njegovim Duhom. On je obećao da će ispuniti namere koje ima za naš život.

9. NEĆE TE ZLO ZADESITI

“Koji živi u zaklonu višnjega, u senu svemogućega počiva.” (Psalam 91,1)

Kad biste iz Biblije izvadili knjige Danila i Otkrivenja i sastavili ih, dobili biste istoriju sveta od pre oko 4000 godina pre Hrista sve do kraja vremena. Tu bi bila i istorija sveta pisana unapred - nazvana proročanstvom. Na samom početku ove istorije nalaze se neki

dogadaji koji privlače pažnju čak i male dece. Na primer, tri jevrejska mladića u ognjenoj peći, Danilo u lavovskoj jami, i natpis na zidu. U Danilu 2. poglavlju iznesen je sadržaj istorije sveta. Tu se govori o velikim svetskim imperijama do samog kraja vremena. Vavilon, Medo-Persija, Grčka, Rim, zatim deset manjih carstava i na kraju Božje carstvo. Knjige Danila i Otkrivenja pisane su za sam kraj.

Mnogo detalja u njima tiče se poslednjih svetskih carstava i Isusovog dolaska. Bog je zainteresovan da svako od nas jasno unapred sazna šta je najvažnije u sukobu i oko čega se vodi borba, tako da možemo razumeti i opredeliti se kojoj od dve grupe bismo želeli da pripadamo.

Neposredno pre Hristovog dolaska na Zemlji će živeti tri grupe ljudi - hladni, vrel i mlaki. (Otkrivenje 3) Ali kada Isus dođe biće samo dve grupe. Ostaće samo hladni i vrel i. Mlaki će iščeznuti. Postojće samo grupa sa Božjim pečatom i grupa sa žigom zveri. Samo dve grupe. Drugi biblijski opisi vide ove dve grupe kao pravedne i zle, dobre i rđave, žito i kukolj, čiste i nečiste, ovce i jarce itd. Važno je da su to samo dve jasne grupe.

Razmišljate li sada kojoj grupi biste želeli da pripadate? Shvatate li mogućnosti? Shvatate li da možda nećete moći da kupujete i prodajete ako se nalazite u jednoj od ove dve grupe? Shvatate li da će smrtna kazna biti izrečena nad vama? To je ono što će se dogoditi Božjoj grupi. A druga grupa će patiti od sedam poslednjih zala i žvakati jezike svoje od bola dok će ih Sunce paliti svojom vrućinom. Na prvi pogled izgleda kao da ćete se naći u teškoćama bez obzira za šta se odlučili!

Ali Božjem narodu je obećano da ih nikakvo zlo neće zadesiti. Mi se možemo sakriti u Njemu i naći sigurnost.

10. POTČINJAVANJE U SLUŽBI

“Tada Isus reče učenicima svojim: ako ko hoće za mnom ići, neka se odreće sebe i uzme krst svoj i ide za mnom. Jer ko hoće svoju dušu da sačuva, izgubiće je; a ako ko izgubi dušu svoju mene radi, naći će je.” (Matej 16,24.25)

U istom poglavlju malo ranije nalazimo izveštaj o tome kako je Isus pitao svoje učenike šta misle ko je On. A Petar je izjavio: "Ti si Hristos, sin Boga živoga." Isus ga je pohvalio zbog ovog odgovora. Zatim je počeo da govori o svom odlasku u Jerusalem, gde će biti predan u ruke zlih ljudi, razapet, pokopan i da će posle tri dana ustati.

Petar je, pretpostavljam još uvek visoko vrednujući svoj nedavni uspeh, pomislio da će opet dati pravi odgovor. Počeo je da odvrća Isusa rečima: "To neće biti od tebe." Sećate se šta se zatim zbilo. Isus se okrenuo i rekao Petru: "Idi od mene sotono; ti si mi na sablazan!"

Isus je nastavio da ispituje i ispravlja njihovo mišljenje. Rekao im je: "Gledajte, ja idem u Jerusalem i na krst. Ako ćete slediti Mene, odrecite se sebe i uzmite svoj krst. Postoji krst i za vas."

Šta je naš krst? To je naše potčinjavanje Isusu. To je pokornost naše volje Njemu. On se tiče pokornosti i odricanja od sebe. Tiče se življenja za Hrista a ne sebi. Krst, jaram i potčinjavanje volje su jedno te isto. Jaram se stavlja volovima na vrat da bi obavili posao.

Isus je rekao (Luka 9,23): "Ko hoće da ide za mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za mnom." Prvi korak je, dakle, potčinjavanje u potpunosti našeg života Isusu, a drugi uključiti se u život saradnje kroz službu Njemu.

Šta Isus misli kada nas poziva da Ga sledimo? Poziva nas na život službe, odlaženja i svedočenja drugima. "Hajdete za mnom i učiniću vas lovcima ljudskim."

Kad prestanemo da mislimo samo na sebe, i na prvom mestu budemo tražili carstvo Božje, bićemo uključeni u službu drugima i sledićemo Isusa, koji je ceo svoj život živeo da bi blagosiljao i pomagao drugima.

11. ZOROVAVELJ I ZAHARIJA

Obnavljajući Dom Gospodnji Zorovavelj se suočio sa mnogim poteškoćama. U proteklim godinama neprijatelj je „plašio ljude Judeje i smetao im u gradnji.“, „te im oružanom snagom zabraniše radove.“ (Jezdra 4,4.23) Ali je Gospod posredovao za verne graditelje

te je progovorio preko svoga proroka Zaharije Zorovavelju ovim rečima: „ Ne silom ni krepošću, nego duhom mojim! Veli Gospod nad vojskama.“

Kroz celu istoriju Božjeg naroda velike planine teškoća, naoko nepremostive, nicale su pred onima koji su napredovali u otkrivanju Božjih providenja. Gospod je dopuštao takve prepreke u napredovanju kao ispit vere. Kad smo sasvim okruženi preprekama, to je najbolje vreme u koje treba da imamo poverenja u Boga i u silu Njegovog Svetog Duha. Ne smemo hoditi u našoj sopstevnoj snazi, već u sili Gospoda Boga. Ludost je verovati u čoveka ili svoju silu. Moramo verovati Bogu jer se u Njemu nalazi večna sila. Onaj koji je kao odgovor na reči i dela vere rasvetlio put prd svojim slugom Zorovaveljom može ukloniti svaku prepreku koju je Sotona postavio kako bi sprečio napredovanje Njegovog dela. Pokazivanjem istrajne vere svaka se planina poteškoća može ukloniti.

Ponekad Bog obučava svoje radnike vodeći ih kroz razočarenja i očiti neuspeh. Njegova je namera da ih nauči kako se suočiti sa poteškoćama. On nastoji da ih nadahne odlučnošću da iz jasnog neuspeha stvore uspeh.

12. DAR VREMENA

U današnjoj istoriji mi imamo sedam puta više slobodnog vremena u odnosu na naše pretke. Uprkos činjenici da je od 1850. godine radni dan smanjen za jednu trećinu, nedavna anketa pokazuje da 46% zapadnjaka oseća da oni nemaju dovoljno slobodnog vremena. Za savremenog čoveka, vreme je redak komfor. Nova dostignuća tehnologije dala su nam mlaznjake, mobilne telefone, kompjutere i internet. Posledica toga je da nam je drastično smanjeno vreme koje provodimo u putovanju ili komunikaciji u odnosu na ranije, pa ipak nam izgleda nepodnošljivo ako čekamo 24 sata da dobijemo odgovor na imejl! Mi živimo u svetu sa nula kašnjenja.

Brojne katering firme koje se ubrzavaju i svoju uslugu čine istog dana kad prime porudžbinu zarađuju milione! Svetski rekordi na sportskim dešavanjima mere se u hiljaditom delu sekunde. Danas, pozitivno prepoznavanje daje se hiperaktivnosti. Neki ljudi su dobro

iskoristili ove šeme za pravljenje novca. Jedan njujorški institut nudi plan za stvaranje više vremena i uživanje u životu. U Berlinu jedna škola uči ljude kako da žive usporeno.

Dosta je vremena prošlo otkad je Bog stvorio svaki element prirode, pažljivo to pogledao i čekaao do sledećeg dana da nastavi svoj posao (1. Moj. 1; 2,1-3). Da li ste se ikad pitali zašto je Bogu bilo potrebno sedam dana za stvaranje? To je dug period, s obzirom da je On samo govorio i to se onda i obistinilo – čovekovo okruženje moglo je u potpunosti biti stvoreno i samo jednim potezom. Bog nam je dao sedmični ciklus radi naše dobrobiti. Period od sedam dana bio je deo procesa stvaranja i predviđen je da traje večno.

Ako verujemo da je Adama i Evu njihov Stvoritelj pozvao da upravljaju Njegovim imetkom, treba da zapamtimo da je jedan od aspekata ovog imetka i VREME. Kako mi kao ljudi Njegovog obećanja koristimo ono malo vremena koje nam je preostalo? Mi se međusobno pozdravljamo sa Maranata. Da li zaista čeznemo za Njegovim povratkom? Da li radosno živimo u vremenu koje nam je dato, čekajući bolji život sa Hristom? Sa Isusom kao našim primerom, da li shvatamo kako je izgledala Njegova posvećenost koju i mi treba da sledimo?

Kako mi, kao Hristovi učenici, treba da koristimo naše vreme? Na prvom mestu, služeći našem Gospodu i našim bližnjima (Dela 1,8). Dalje, mi treba da koristimo naše vreme da proslavljamo Boga: ...jer je vreme da tražite Gospoda... (Os. 10,12). I konačno, potrebno nam je Božje vođstvo u korišćenju našeg vremena.

13. VREME I NJEGOVA UPOTREBA

Šta radimo sa vremenom?

Pritisak koji vreme vrši na nas tera nas po sistemu idi, idi, idi i radi, radi, radi. Ukoliko njime ne upravljamo uz pomoć dovoljnog broja pauza, zastavljanja i “oštrenja oštrice”, izgubićemo svoj fokus. Mogli bismo završiti kao vozač autobusa koji je rekao svojim putnicima: “imam jednu dobru i jednu lošu vest. Loša vest je da smo napravili pogrešan zaokret i nalazimo se na pogrešnom putu. Dobra

vest je da ne treba da brinete jer i dalje idemo napred”. Kao da je kretanje samo sebi cilj, bez obzira gde će nas odvesti.

Robert Benks u svojoj knjizi “Tiranija vremena: Kada 24 časa nije dovoljno”, kaže da “hrišćani i ljudi odrasli u hrišćanskom okruženju, teže da svom poslu pristupe ozbiljnije od drugih. Rezultat ovakvog posvećenja poslu, i često u odnosu prema društvu i porodici je da smo kao vozovi – uvek u pokretu, uvek u žurbi i uvek kasnimo.

Ko, zašto, gde?

Postoji istinska opasnost da padnemo u zamku gde upotreba vremena ima veze samo sa radom i podvizima, delovanjem i trčanjem. Kada se ovo dogodi, gubimo sposobnost da jednostavno uživamo u Bogu, ljudima i životu koji nam je Bog dao. Kao i u svemu drugom u životu, potrebna nam je biblijska ravnoteža. Bez ove ravnoteže možemo uništiti svoju sposobnost da budemo ljudi kakvim nas je Bog pozvao da budemo. Štaviše, praktikovanjem uravnoteženog pogleda na vreme zasnovanog na biblijskim principima, osposobljavamo se za bolje iskorišćenje vremena i usredsređivanje na ono što je ispravno, na strateški važne elemente života – ko smo, gde smo i zbog čega smo zaista ovde na Zemlji. Biti dobar upravitelj nad vremenom je zato ne samo stvar bolje iskorišćenosti vremena radi veće produktivnosti i sticanja materijalnih dobara. Svoje vreme treba da koristimo mudro, uz šire poimanje njegovog značaja. Veliki događaji u Božjoj istoriji – prošlost, sadašnjost i budućnost onako kako su predstavljene u Svetom Pismu – treba da budu shvaćeni iz perspektive Božjeg plana, a s tim u vezi i naše mesto u njemu. Često se zapitajmo zbog čega smo zaista tu gde jesmo i koja je naša misija? Na taj način ćemo poboljšati vrednovanje vremena koje imamo.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve

Beograd, Radoslava Grujića 4

Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru

Odgovara: Igor Bosnić

Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.

Za internu upotrebu